

Tilfælde, hvor der bliver Tale om det. Og jeg skal gøre opmærksom paa, at Frygten for Smitte ved Hunde ikke er greben ud af Luften. Denne Foranstaltning har man foreslaaet, fordi man paa et Sted har fundet 4 Besætninger, som efter al Sandsynlighed ere blevne smittede ved, at der har gaaet løsgaaende Hunde omkring imellem dem, saa der er al Grund til at tage praktiske Hensyn til saadanne forekommende Tilfælde. Jeg tilraader altsaa Vedtagelsen af dette Vædringsforslag, og jeg beder de Herrer ikke lytte til de Røster, der sige, at man ikke skal gøre noget, lade det gaa sine egne Veje; saa blive vi aldrig færdige med den Sygdom. — Jeg tager altsaa mine Vædringsforslag tilbage.

Formanden: Da nu den højtærede Indenrigsminister har taget Vædringsforslagene tilbage med den Hensigt atter at bringe Sagen frem ved Bje Behandling, antager jeg ikke, nogen vil optage dem i Djeblittet. Efter Forretningsordenen spørger jeg derom (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Caspersen: Ja, saa har jeg egentlig ikke noget at skulle have sagt, jeg vilde have udtalt mig om disse Vædringsforslag. Jeg skal da tillade mig en Bemærkning til det ærede kongevalgte Medlem (Zuul-Nyfensteen), som fremstillede disse — jeg synes lidt underlige — Anskuelser om, at man, naar man vilde bekæmpe en smitsom Sygdom, skulde gøre saa lidt ved den som muligt. Jeg tror, det er en Tyrktro at ville lade Stæbnen raade paa den Maade. Jeg tror, det ærede Medlem tager fuldstændig fejl deri, at der ikke kan være Tale om, at Hunde eller Katte kunne medføre Smitte. Det ærede Medlem nævnte f. Eks. Snive eller Springorm; men det er et helt andet Smitstof. De Smitstoffer kalde vi fikse Smitstoffer, men Smitten ved Mund- og Klovehge derimod er et saa intensibt, flygtigt Smitstof, at ikke alene Hunde og Katte, men ogsaa Krager og Graaspurve kunne medføre det. De sidste kan man ikke fængsle, men Hundene kan man fængsle, og saa er det ogsaa en Bligt at træffe de Foranstaltninger, hvorved man kan modarbejde denne Sygdom.

Zuul-Nyfensteen: Maa jeg blot komme med den korte Bemærkning, at jeg selvfølgelig er den højtærede Indenrigsminister taknemlig for enhver kraftig Foranstaltning og enhver Straf over for Folk, der ikke lystre deres Bligt i saa Henseende. Jeg

har kun talt om, at der ikke er Grund til disse rigoristiske Foranstaltninger, ikke for Hundenes Skyld, men for Sygdommens Skyld, idet man gør for meget ud af den Mund- og Klovehge, som vi have haft i Sjælland. Jeg regner den for intet, og jeg tror heller ikke, at den er Grunden til de Forbud, der ere komne.

Stilling: Maa jeg til den ærede Ordfører rette et Spørgsmaal angaaende § 11. Der er stillet et Vædringsforslag til Litra b., at saadanne Dyr ikke maa bruges til Mennekesføde, som øjensynlig ere angrebne af Tuberkulose, i Stedet for at der nu staar i Lovforslaget, at de maa ikke afhændes undtagen til Slagtning, hvorhos Rødet ikke maa bruges til Mennekesføde, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er undersøgt af en Dyrslæge, og det ved hans Attest godtgøres, at Rødet kan bruges paa denne Maade. Det vil altsaa efter Vædringsforslaget ikke mere kunne tillades, at Rødet af tuberkulose Kreaturer bliver brugte til Mennekesføde. Efterhaanden som der i den senere Tid mere og mere i Købstæderne bliver indført stærkt Rødkontrol, ved man, at Tuberkulose er noget af det, som der jævnlig bliver kasseret Rød for i større eller mindre Udstrækning; men naar Kreaturet kun i ringe Grad er befængt dermed, bliver det ikke kasseret, og jeg tror heller ikke, de videnskabelige Autoriteter ere fuldstændig enige. Men hvorom Alting er, tilføjes der jo Slagterne et stort Tab ved, at det ofte er de bedste Kreaturer, der ere angrebne af Tuberkulose, og jeg har jævnlig hørt Slagtere udtale, at det var sørgeligt, at Tuberkulose ikke kom ind under de Sygdomme, der gaves Erstatning for. En Del af disse Ulemper opvejes dog ved, at som Regel større eller mindre Parter af Kreaturet kunne sælges; men i det Djeblit det her bliver forbudt aldeles at sælge Rød af tuberkulose Kreaturer, bliver det et saa stort Tab baade for Sælgeren og Slagteren, at det bliver meget vanskeligt for de vedkommende at bære. Jeg vil tillade mig at spørge, om det er komplet forbudt at sælge saadant Rød.

Indenrigsministeren (Singer s Lev): Det er en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Jeg skal oplæse det paagældende Stykke af Paragraffen, saaledes som det kommer til at lyde, naar Vædringsforslaget er vedtaget. Det er § 11 b., hvor der nu staar: „... ikke at afhænde saadanne Dyr undtagen til Slagtning, hvorhos Rødet ikke maa sælges eller bruges til Mennekesføde, medmindre“ osv. Det skal rettes til: „...“